

The Hungarian Streetpaper

Alapító: Ungi Tibor

Zeitung der Obdachlosen

FN

Fedél Nélküli

Hajléktalanok lapja

2019. november 28. /XXVII. évf., 662. szám

A LAPNAK MEGHATÁROZOTT
ÁRA NINCSEN
VISZONT A TERJESZTŐ
FIZET ÉRTE

Kizárólag szociális
fényképes terjesztői
igazolványukkal tekinthető
A lapért adott összeg
adomány a terjesztő részére

ON THE SPOT

– „elég közel”

a világhoz

foto: Emmer László

szöveg: Fridrich Piroška

Terjesztői sorszám:

November 6-án Stand up Show volt az otthontalan emberekért az Ellátóházban (Bp. VII. Dob utca 19). Nyakunkon a tél, ilyenkor a hajlék nélkül, többnyire az utcán élők számára ugyancsak elkél a segítség. A Fedél Nélkül szerkesztősége jótékonyági bulit szervezett a Dumasínház, az Ellátóház, a TIXA és a Menhely Alapítvány munkatársainak és önkénteseinek segítségével. A bevétel teljes egészében a segítségre szoruló otthontalanokra lesz fordítva.

A műsorvezető Hajdu Steve volt, fellépett Aranyosi Péter, Bach Szilvia, Bács Miklós, Gaál Dániel, Fülöp Viktor és Köleséri Sándor. Igazán nívós előadásokat láthatott a népes közönség, a jókedv és nevetés, a hálás taps rá a bizonyíték. Valamennyien nagyszerűek voltak. Nekem személy szerint Aranyosi Péter dinamikus, felettébb szókimondó produkciója tetszett a legjobban. Vele egyébként hamarosan interjút készítettünk, ami a tervek szerint a szilveszteri számunkban fog megjelenni.

Miután jól kimulatottuk magunkat a nívós humoron, táncolhattunk is egy jó nagyot. Zenéről a Malacka és a Tahó gondoskodott, mégpedig igazán magas színvonalon. Biztos vagyok benne, hogy a vendégsereg nem bánta meg, hogy eljött erre a rendezvényre. Ezúton is köszönet az összes fellépőnek, rendezőnek és önkénteseinknek a csodálatos estéért.

szöveg: Pollák László, fotó: Burszán Sándor

MENHELY ALAPÍTVÁNY

Mindenkinek legyen otthona!

www.menhely.hu

Zilahy Tamás: HÁ KETTŐ O Mese kisdiákoknak

Két hidrogénatom unatkozva ücsörög egy szürke felhő sarkán.
– Valamit csinálni kellene, nem bírom ezt a lebegést – így az egyik.

- Tériszonyom van – bugyborékol a másik.
- Nekem is.
- Nem kellene nekünk leesni? – szól az okosabbik.
- Felőlem mehetünk.

Cseppet töprengenek a megoldáson, de semmi nem jut az eszükbe. Egy idő múlva a butábbik előáll a nagy tervvel:

- Tudod mit? – robbanjunk fel.
- (Hidrogén) bomba jó ötlet – húzza el a száját az okosabbik – akkor még feljebb repülünk.
- Igazad van – látja be a butus.

Megint töprengenek egy darabig – Van egy korszakalkotó ötletem – így az eszesebb.

- Na, ne!
- Na, de! Látod ott azt a nagyfejt? – mutat egy nagydarab atomra.

- Látom.
- Be vesszük a csapatba, jó?
- Felőlem.
- Hahó, hahó, nagyfejt! – kiabálnak mindketten – ide jönne egy perc?

- Oxi, itt vagyok.
- Ahogy illik, bemutatkoznak egymásnak.
- Hidrogén vagyok – mondja az egyik.
- Én is hidrogén vagyok – szól a másik.
- Oxigén – mutatkozik be a nagyfejt – majd ölelésre tárja két szabad vegyértékét, és megkérdi: Ki jön a házamba?

A hidrogéntestvérek szeretettel simultak Oxi barátjukhoz, majd egyé váltak vele.

A nagy boldogságba beleszédülve zuhanni kezdtek a föld felé. Az emberek erre mondják azt, hogy esik az eső.

2019. szeptember, mese kategória, második díj

Zilahy Tamás: ÚJRAHASZNOSÍTÁS

Manapság egyre divatosabb az újrahasznosítás eszméje. Lássuk, hogyan sikerül az életünkbe, hétköznapijainkba becsempészni ezt az egészséges és környezetbarát szemléletet. Nézzünk egy olyan példát, amire az ember szinte nem is gondol, de él és létezik.

Elég, ha csak annyit mondok, rántott hús?

Félek, hogy nem. Most akkor egy kicsit bővebben.

Valahol a nagy magyar tanyavilágban felvisít az első organikus malac. Az ökológiai gazdálkodás díszpéldánya. Amint lábra tud állni a csepp jószág, belehenteredik a disznóól patyolat tiszta perzsa szőnyegébe. (Eredeti afgán handmade, amit tevéháton szőttek). Mikor megéhezik, odakocog anyjához, és a gondosan fertőtlenített csecseből szopik 500 grammot. Állj, állj, állj, ez így már nem jó! Csak semmi vegyszer! Vissza a forgatókönyv előző fejezetéhez. Az anyamalac kiballag a friss vizű patakhoz, és lesikálja magát. Most jön a szoptatás. Később kiballagnak az erdőbe, mezőre, és megszedik a meggyet, makkot. Ez így megy a disznóölés napjáig.

Innen felgyorsulnak az események. A vendéglős kiballag a piacra, és vesz néhány kiló combot. (Nem karajt, mert azt nehezebb átképezni).

Óvatosan felszeleteli az egészet, majd rántott húst süt belőle. Ez az első napi menü. Második nap. Újra felhasználás. Háromfelé osztja a maradékot. Változatosan tápláló menü készül. Raguleves, brassói aprópecsenye, vagy alacarte ízletes perkelt. Harmadik nap, újra, újra felhasználás. A mai menü bolognai szósz. És eljön a negyedik nap. A környezetbarátság napja. Semmi nem jut a kukába.

Már csak annyit kell megjegyeznem, hogy dicséretes a vendéglős környezettudatos viselkedése. Ő korunk bio-embere. Persze lehet, hogy rosszul értelmezem, és csak az újrahasznosítás élharcosa.

2019. szeptember, második díj

A TARTALOMBÓL

INTERJÚ

On The Spot – „elég közel” a világhoz Interjú Cseke Eszterrel és S. Takács Andrásal

VERS

Buru Judit, Dvorcsák Gábor, Pethő N. Gábor, Ötvös Németh Edit

SZÉPPRÓZA

Zilahy Tamás: Há kettő o, Újrahasznosítás, HO.CSI.: Szabad a halál zsebébe pisilni?

AVM
Skandi

MŰVÉSZETBARÁTOK!

250. lapszámunkban művészeti pályázatot hirdettünk meg hajléktalan emberek számára, próza, vers és kép kategóriákban. Havonta kilenc ember munkáját tudjuk honorálni jelképes összeggel. Év végén a tizenkét hónap legjobbjait az erre a célra alakult zsűri újra értékeli, s mindhárom kategóriában kiadja az Év Alkotása díjat. A visszavonásig érvényes pályázati felhívásra az ország minden szegletében akadt csatlakozó, 414 személytől összesen 10 749 pályamunka érkezett lapzártánkig, azaz kezdeményezésünknek komoly sikere van. A nyertesek pénzdíjait az indulás óta Olvasóink készpénzadományaiból finanszírozzuk, ezért művészeti pályázatunk, alkotóink munkájának finanszírozásához

TÁMOGATÓKAT KERESÜNK.

Ha segíteni szeretne, vagy bármilyen ötlete, észrevétele volna, keressen bennünket!

Kepe Róbert, 06 20 468 2617, kepe@fedelnelkul.hu

ON THE SPOT – „ELÉG KÖZEL” A VILÁGHOZ

Interjú Cseke Eszterrel és S. Takács Andrással

fotó: On The Spot

Az *On the Spot* épp 10 éves, születésnapjára filmjük a Telekom Videotékában és a műsor Youtube-oldalán látható, januárban a Spektrum is vetíti.

Nyilvánvalóan csodálatos évek voltak, rendkívül kalandos, izgalmas, sikeres időszak az Önök életében, ráadásul mélyesen mély, helyenként borzasztóan fájdalmas tartalommal.

Amikor még csak gondoltak rá, vagy nagyon az elején tartottak, ilyennek tervezték? Esetleg közben változtattak dolgokon, elképzeléseken?

Azt tudtuk, hogy valami végtelenül izgalmas dolog kezdődik. Először el sem akartuk hinni. Már négy-öt tv-csatorna nemet mondott az *On the Spot* próbafelvételeire, amit egyetemistaként forgattunk, de azért ott hagytunk egy utolsó DVD-t a Spektrum TV portáján. Amikor megcsörrent a telefon és megrendelték a sorozat első évadát, azt gondoltuk, ez lesz életünk legjobb éve. Ezt követte még 10.

Folyamatosan változtattunk a formán és a témán, hol törzsekhez utaztunk, hol diktátorok gyermekeivel forgattunk, így rengeteg helyzetben és műfajban tanulhattunk a világról.

Milyen motivációkkal vágtak neki?

Azt tanultuk a Színház- és Filmművészeti Egyetemen, hogy három dolgot

nem néznek szívesen a magyarok: feliratos műsort, dokumentumfilmet és külföldi történeteket. Mi pont ezt szeretnénk volna csinálni, azt gondoltuk, hogy a valóság mindennél izgalmasabb, és Robert Capától vettük a mottónkat, aki azt mondta, hogy „Ha nem elég jók a képeid, akkor nem voltál elég közel.”

Gondolták, hogy ennyire szeretni fogják a nézők, hogy ennyi ideig töretlen lelkesedéssel várják a következő filmeket?

Az első évad után benne volt a pakliban, hogy vége lesz, hogy ez volt életünk legjobb éve, de nem lesz folytatása. Aztán a Spektrum megrendelte a második és a harmadik évadot is, majd itthon a Duna tévéen és külföldön más csatornákon kötött ki a sorozat.

Hogyan választanak témát? Esetleg először felmerül egy téma ötlet és ehhez keresnek területet, embereket, országokat?

Abban a végtelenül szerencsés helyzetben vagyunk, hogy arról forgathatunk, ami tényleg érdekel. Például épp Egyiptomból repültünk hazafelé az arab tavasz idején, és azon gondolkodtunk, mi lehet a megbuktatott diktátor, Mubarak elnök gyermekeivel. Így született a Diktátorok gyermekei sorozatunk ötlete. A 36 meg-

keresett diktátor-leszármazott közül 30 visszautasított minket, érthető módon, hiszen ki akar egy ilyen kellemetlen témáról beszélni, de hatan igent mondtak, így elkészülhetett a sorozat.

Mi az, ami a legfontosabb Önöknek ebben a munkában?

Talán a szabadság: hogy annak járhatunk utána, ami igazán érdekel, és hogy közben felfedezhetjük a világot.

Változtatott-e Önökön ez a rendkívül sokféle tapasztalat? Miben és hogyan?

Nagyon nehéz erre röviden válaszolni, mert ezerféleképpen volt ránk hatással az a rengeteg történet, amit az elmúlt tíz évben megismerhettünk és elmesélhettünk. Az biztos, hogy sokkal nyitottabbak lettünk.

Mi a tapasztalatuk, hogy szerte a világon élő emberek között több a különbözőség vagy több a hasonlóság? Esetleg egyes dolgokban jobban különbözünk, más dolgokban meg hasonlóbbak vagyunk?

Amikor a gyerekevelésről forgattunk websorozatot a különböző kultúrákban, arra jutottunk, hogy sokkal több hasonlóság van abban, ahogy a gyerekeinkhez viszonyulunk, mint gondoltuk. Ugyanúgy örülünk nekik, ugyanúgy féltjük őket, ugyanúgy a legjobbat akarjuk nekik Indiában, Dél-Kelet-Ázsiában és Afrikában. Aztán, hogy a thai halászfaluban, amely cölöpökre épült, hogyan tanítják meg úszni a gyerekeiket, vagy az etiópiai törzsnél miért csak a fiúk járhattak iskolába, azok borzasztóan érdekes kérdések és különbségek.

Az Esther, a törzs lánya című új filmjük az emberiség bölcsőjében játszódik, ahová hét év után tértek vissza. Milyen érzés volt az a bizalom, hogy a szülők és a kis Esther is ennyi időn át várta, hogy visszatérnek és segítik a kislányt, hogy tanulhasson?

Mi is rengeteget gondoltunk rájuk az elmúlt hét évben, hiszen ott voltunk a kislány születésénél, és az apuka megígérte, hogy ha visszatérünk, elengedi majd iskolába a lányát. Megható volt újra találkozni a családdal.

Mit gondolnak, hogy milyen változást hozhat a család és Esther életébe a tudás, amit a 8 év alatt megszerezhet a helyi iskolában?

Ez a legnagyobb kérdése a filmnek, amit mindenképp folytatni szeretnénk majd, hogy kiderüljön a válasz. Írni, olvasni, számolni biztosan megtanul hamar, angolra is tanítják a tanárok. Fogalmunk sincs, hogy mit tanulnak az iskolában például a női körülmételésről, amely itt ősi tradíció. Az etióp kormány ellenzi és próbál véget vetni a brutális hagyománynak, de ezeken a területeken ez rendkívül nehezen és lassan megy.

Ha Esther eredményei lehetővé teszik és kedve is lesz, támogatják majd a továbbtanulását középiskolában és esetleg felsőoktatási intézményben is?

Ha szeretné majd folytatni a tanulmányait, mi mindenképpen szeretnénk megtenni, ami tőlünk telik.

Hogyan tervezik követni a kicsi fejlődését, előmenetelét a későbbiekben?

Három-négy évente szeretnénk vizsgatérni a törzshöz, hogy megnézzük, mi történt, és követhessük Esther történetét a kamerával is.

Az utazásaik során sok emberrel, családdal, közösséggel ismerkednek meg. Később követni tudják a sorsukat, van erre lehetőségük, idejük?

Több mint 75 filmet készítettünk. Sokakkal tartjuk a kapcsolatot, és még többben vannak, akikkel nem. A Facebook ebben sokat segít. A leghihetlenebb a születésről szóló sorozatunk, a 9 hónap alatt a Föld körül szereplőit viszontlátni egy-egy fotón, az ott született gyerekek ma már 4-5 évesek.

Létezik olyan hely a Földön, ahová bár szerettek volna, még Önök sem jutottak el?

Például az Antarktiszra. Eleinte nagyon nehezen kaptunk engedélyt az ottani katonai bázisoktól, mire pedig sikerült volna elintézni, már egészen másképp alakult a forgatási naptár. Most pedig azért nem megyünk, mert a fiunkat is szeretnénk majd magunkkal vinni, de amikor már biztosan emlékszik majd mindenre.

Van esetleg úgynevezett kedvenc helyük a világban, esetleg olyan közösség, vagy akár egy ember, akinek a megismerését igazi szerencsének, csodának,

rendkívül fontosnak érzik a maguk számára?

Az ellenség gyermekei sorozatunk szereplői közül többekkel is óriási élmény volt a találkozás, már-már terápiás hatású: Visky András drámaíró Erdélyben, dr. Máté Gábor orvos Kanadában vagy Edith Eva Eger családterapeuta Kaliforniában olyan emberek, akiktől rengeteget tanultunk és tanulunk a mai napig.

Mit csinálnak abban az élethelyzetben, amikor például mi, hétköznapi életet élő emberek végre elutazunk valahová vakációra? Vagyis hogyan pihennek?

Örülünk, hogy nem kell semmit csinálni, és próbálunk minél több időt a természetben tölteni.

Hogy tervezik a következő 10 évet?

Szeretnénk mélyebben foglalkozni egy-egy történettel úgy, hogy elég idő és energia jusson a filmjeink elkészítésére.

A karácsony meglehetősen összetett ünnep. Bizonyára nem egyformán ünneplik világszerte, de más érzés nagy családban vagy kisgyerekekkel vagy magányosan ünnepelni.

Önöknek mit jelent a karácsony?

Azt, hogy együtt a család, akár a világ különböző végeiről is összegyűlünk, és ilyenkor keletkezik egy furcsa digitális vákuum, amikor másfél-két hétig nem jönnek e-mailek, nem telefonál senki, csak a barátok, és tényleg félre lehet tenni a munkát.

Most itthon lesznek, vagy éppen utaznak?

Itthon leszünk, karácsonyra mindig hazaérünk.

Hogyan ünneplik? Hogyan készülődnek?

Amikor éppen hogy csak hazaesünk az ünnepekre, akkor kevés idő jut a készülődésre, ilyenkor előre megvesszük a mákot és a diót a bejglihez. Előfordult, hogy azt kértük karácsonyra a családkunktól, hogy mire hazaérünk, díszítsék fel az otthonunkat. Csodálatos érzés volt így hazatérni.

Hogy tapasztalták, a karácsonynak, mint a szeretet ünnepének, vagy vallási ünnepnek fontos szerepe van világszerte az emberek életében?

A zsidó-keresztény kultúrkörben ilyenkor tényleg leáll az élet (a zsidóknál

KARÁCSONYI ÜZENET

A FEDÉL NÉLKÜL OLVASÓINAK

Keresztelő Szent Jánost idéznénk, aki nek az üzenete teljesen elrugaszkodott és irreálisnak hangzik a mai világban, de nem árt felidézni, hogy legalább tisztában legyünk vele, milyen messze is állunk ettől, karácsony ide vagy oda:

„Akinek két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs, és akinek van eledele, hasonlóképp cselekedjék.”

(Lukács 3:11)

A Fedél Nélkül megvásárlása talán az első egészen apró lépés egy minimálisan igazságosabb világ felé. Az öröm könyvében olvastuk, amely egy beszélgetés a dalai láma és Desmond Tutu dél-afrikai anglikán püspök között (és nem melleleg gyönyörű karácsonyi ajándék), hogy a judaizmusban a jótékonyagra utaló tzedakah kifejezés szó szerint igazságosságot jelent. Amikor nekünk megadatik, hogy adni tudunk valakinek, akinek nincs, akkor az nem jótékonykodás. Csak egy emberi gesztus az igazság helyreállítása felé az adott pillanatban, akár mennyire is reménytelennek tűnik az, különösen karácsonykor, amikor Magyarországon is sok ezer ember tölti a jéghideg utcán a szeretet elvileg meleg ünnepét, mindannyiunk legnagyobb és közös szégyenére.

a hanuka miatt). A keresztény világban elvileg egy olyan ember születését ünnepeljük, aki arra kérte a gazdag ifjút, hogy ha tökéletes akar lenni, akkor ossza szét a vagyonát a szegényeknek, és kincse lesz a mennyben. Nem volt rá képes. Mi, a gazdag ifjú örökösei pedig mára odáig juttattuk ezt az ünnepet, hogy az egész nyugati világ soha nem látott vásárlási lázban ég és végeérhetetlen kigyózó sorok állnak a pénztáraknál, gyakorlatilag az összes boltban.

A karácsony a fogyasztás ünnepe lett. Az a kevés pozitívum egyike, hogy talán adni is könnyebben adnak az emberek ilyenkor, mert mégis csak a szeretet ünnepe. A Fedél Nélkülből például decemberben többet adnak el?

(igen, decemberben többet adnak el terjesztőink – a szerk.)

Fridrich Piroksa

HO.CSI.:

SZABAD A HALÁL ZSEBÉBE PISILNI?

Csak ült és várta a halált. Egyelőre hiába. Felülről és balról egy lapulevél takarta, jobbról és hátulról a magasra nőtt fű és egyéb gyomok. Szemből ferdén sütött rá a délutáni nap. A közeli földútról mégsem láthatták, mert egy útszéli csipkebokor úgy terpeszkedett előtte, hogy megakadályozta a kilátást, egyúttal a rejtekére való belátást, de a bokor fölött átfért a melengető napsugár. Az éhséget és szomjúságot már nem érezte, csak a fájdalmat, ami időnként megremegettette a testét. Csukott szemmel várta a halált. Egyszer mégis fölpillantott, valami különös megérzés hatására. Meglátta az égen lustán köröző ragadozó madarat. Ő lesz az? Ő a halál? Néhány pillanatig nézhetette csak. A madár hirtelen lecsapott, tőle jó messzire, majd újra fölemelkedett, karmai között a visító zsákmánnyal. Nem ő az. Még tellett erejéből egy lemondó sóhajra.

Neszeket hallott az út felől. Egészen enyhén a föld remegését is érezte a léptek alatt. Aztán hangok. Emberi hangok.

– Valahol itt kell lennie az elosztó csapnak. A térkép szerint.

– Nem valószínű, hogy ott lesz, de megnézem a bokor mögött is.

– Nézd!

A hangban nem volt lelkesedés. A léptek közeledtek, majd közvetlenül előtte megálltak. Nagy erőfeszítéssel újból fölpillantott. Két sáros bakancsot látott. Tudta, hogy ember, de nem volt képes följebb emelni a tekintetét. „Te vagy a halál?” – akarta kérdezni, de csak egy alig hallható nyikkanás jött ki a száján. A két sáros bakancs tulajdonosa is csak értelmetlen dübnyögést hallatott.

Becsukta a szemét. Mindegy. Ennél jobban már nem fájhat semmi. „Csak legyenek túl rajta”. Érezte, hogy fölemelik. „A halálnak gyöngéd keze van” – gondolta. A gyöngéd kéz betuszkolta a kabátja zsebébe.

– Itt van! – rikkantotta egy távolabbi hang. – Az út másik oldalán, mint a térkép jelöli, és vagy 100 méterrel arrébb.

– Azért vagyunk, hogy kijavítsuk a köz-műtérképeket, nem?

Majdnem jól érezte magát a halál zsebében. A nap lemenőben, a szél föltámadt, de a zsebben sötét volt, a kinti hűvös nem hatolt be oda. Egy darabig mentek, aztán a halál leült valahova, és az a valami megindult alattuk. Ha még működött volna ben-

ne az életosztón, biztosan megijedt volna. Talán 20 percig haladtak így ülve, majd a halál elköszönt a társától és újból gyalogolt néhány percig. Aztán valami nyikorgást hallott, és szagok özöne zúdult rá. Rengeteg étel ezerféle szaga. Most a fájdalomnál is erősebb volt az éhség. A halál rápisszegett, és megnyugtatóan a zsebéhez simított a kezét. Nem moccant egy darabig.

Megint az utcán ment vele a halál. Érezte, hogy a szél megerősödött, de csak friss levegő formájában jutott be hozzá, borzongató hidege kívül maradt. Újból bementek valahova, újabb szagok és hangok érték el. A hangok! Sok-sok gyerek észvesztő zsivaja. Föltámadt benne az élni akarás. Ki kell jönni a halál zsebéből! El kell futni, el kell bújni! A gyerekek veszélyesek!

A halál újra rápisszegett, és nyugtatóan simogatta a zseben keresztül. Aztán egy éles, de nem túl kellemetlen gyerekhang:

– Mi van a zsebedben?

– Meglepetés. Otthon megmutatom.

Megint utca, majd ajtó vagy kapu csikorgása, újabb ajtó, valami pittyegés után megindult velük fölfelé az a valami, amibe beléptek. Az élni akarás újból jelentkezett, vizelesi inger formájában. De szabad-e a halál zsebébe pisilni? Nem tudta. Viszont úgy gondolta, nem érdemes. Egy lépést sem tud odébb menni a szűk zsebben. Még a halál állapotában sem szeretett volna a saját vizeletében ücsörögni. Úgy döntött, tartja, amíg bírja. Újabb zajok, kulcscsörgés, ajtónyikorgás, új szagok. A halál gyöngéd keze kiemelte a kabát zsebéből, és egy állott szagú rongydarabra tette. Boldogan engedte el magát, majd remegő lábakkal odébb botorkált a rongyon, a lehető legtávolabb a tócsától. Tudomást sem vett a gyerek éles hangú visításáról.

– Kiscica! Kiscica! Az enyém? Ugye, az enyém?

– Még nem tudjuk. Holnapra kiderül – dörmögte a halál.

Itt egy kicsit elvesztette a fonalat. Arra ébredt, hogy langyos vízbe mártják, valami erős szagú kenőcsöt habosítanak föl a szőrén. Erőtllenül kapálózott egy kicsit, de a halál reszelős hangja megnyugtatta. Ha vízben kell meghalni, akkor vízben hal meg. De nem halt meg. Lemosták róla a habot, puha frottírba tekerték. Érezte a gyerek simogató kezét és teste melegét.

– Tartsd erősen! – dörmögte a halál.

Néhány perccel később valami langyos és rugalmas anyagot dugtak a szájába, ami egy pillanatig anyja emlőjére emlékeztette. De ez a valami bűdös volt és rossz ízű. Dühében ráharapott. Édes, testmeleg tej ömlött a szájába. Önfeledten szopni kezdett. Mielőtt eljutott volna a tudatáig, hogy furcsa, keserű melléke van a tejnek, megint elaludt. Lámpafényben ébredt. Eleinte föl sem fogta, hogy nem érez fájdalmat. A halál a konyhában tett-vett, a gyerek hangja és vízpacsálás távolabbról hallatszott. A halál elrakta az elmosott és megszáritott edényeket. A vacsora maradékát betette a hűtőbe. Hamarosan a gyerek is előkerült.

– Alhat velem?

– Előbb mutasd meg neki az almot!

A gyerek fölemelte és kivitte a fürdőszobába. Azonnal tudta, mit kell kezdenie a macskaalommal. A halál utánuk jött, s valami puha, langyos nedvességgel megtörölgette a fenekét. Kicsit emlékeztetett arra az érzésre, mint amikor az anyja tisztogatta.

– Lehet, hogy neki is meghalt az anyukája? – a gyerek hangja megtelt könnyekkel, pedig igyekezett elfojtani a sírást.

– Nem tudom – felelt a halálnak vélt ember.

– Ez olyan igazságtalan! – zokogta a gyerek. – Egyetlen anyukának sem szabadna meghalnia.

– Ez nem az anyuka hibája. A világon egyetlen anyuka sem akar meghalni. A halál csak elragadja.

– Utálom a halált!

Szóval mégsem ez a halál. Már nem fáj, ami eddig fájt. Nem éhes, nem szomjas, minden szükséglete kielégült. Ha ez nem a halál, akkor micsoda? Az élet! Villámolt bele a felismerés. Most kezd majd élni. Örömeiben táncra perdült és énekelni kezdte saját költeményét, amit abban a pillanatban talált ki. A gyerek abbahagyta a sírást. Előbb csak elmosolyodott, majd fölkacagott.

– Utálhatod a halált – ölelte magához a tévesen halálnak vélt ember a gyereket. – De közben szeresd az életet. Akkor az élet is szeretni fog téged.

A kölyökmacska úgy döntött, mindhalálig szeretni fogja az életet. Ezt a kettőt egészen bizonyosan.

2019. október, első díj

SZERELMEM EMLÉKÉRE

*Az égbolt ritkán felhőtlen
Ezt megtanultam mire felnőttem
Boldogság ha van is múlandó
Amikor van az olyan jó*

*Némán álltam és néztetek
Úgy éreztem, hogy féltetek,
Olyan szép voltál mint egy álom
Te lehettél volna a párom*

*Sajnos az élet közbeszólt
Helyettem a halál volt aki átkarolt
Az álom elvitted a sírba és
Én álltam zokogva sírva.*

Buru Judit

SZEPTEMBER VERSE

...

*Ha fejbe lőnek tiszta
agy leszek... s nem
kell több cukor se csoki –
és csók se...*

*egyszer kipróbálnám –
még úgy lehet...*

mert mér ne?!

Legyen a kínoknak vége...

Dvorcsák Gábor

SELYEM LELKED TAKAR

*Tudom már: Te voltál látomásom,
még ébredező – kölyökkoromban.
Hülye vagy – akkor magamra így szóltam,
szégyenlettem, hogy vágyakozásom*

*lenyomata ez; biztosan téveszme,
az öröm, a mosoly messze elkerül.
Felfal a magány szőröstül, bőrostül,
sosem lennél éhes, ha engem megenne!*

*Ta-rá-rá-ta-rá-rá-rá-ta-rá,
rá- rá-rá- ta-rá-rá,
ta- rá-rá-ta-rá-rá-rá-ta-rá.*

*Ha Téged húzna ki
az én vacsorámnak,
falutól – városig utánam járnának,
hol az a szerencsés, ki Veled lehet teli!*

*Szép tested, jó eszed, selyem lelked takar,
tényleg, a fenébe is! De szerencsés vagyok!
Nem kerestelek, erre Rád talállok,
Szép tested, jó eszed, selyem lelked takar.*

*Ta-rá-rá-ta-rá-rá-rá-ta-rá,
rá-rá-rá- ta-rá-rá,
ta- rá-rá-ta-rá-rá-rá-ta-rá.*

Pethő N. Gábor

EHETETLEN
NYUGTALANSÁG

*nem tudott békén maradni
hajtotta valami megfoghatatlan
nyughatatlanság
sejtjeiben áramolva vitte előre
a napok lassú folyamának
értelme lett célja
közösségbe kerültek
magányos órái
a negatív érzése nem fakult
nem homályosította el
valami más
valami jó érzés
ami pozitív életörömként
ragyogná be az arcát
árnyékba fordult keserűség
ráncai közt megbújó
hozott és tanult emlékek
sűrű fojtó misztériuma
között lépeget
tapogatódzva
követelődzve
az önsajnálát
poros lócáján üldögélve
keresi a szövetségeseket*

Ötvös-Németh Edit

VISEGRÁDI 4-EK CSÚCSTALÁLKOZÓ BUDAPESTEN

2019-ben a Menhely Alapítvány társadalmi szemléletformálás témában V 4-es nemzetközi pályázatot nyert. Három nemzetközi partnerrel cserélhetünk tapasztalatokat a helyi szervezetek társadalmi szemléletformáló tevékenységeiről a hajléktalansággal kapcsolatban. A pályázatban gdanszki, pozsonyi és prágai szervezetekkel működünk együtt. Alapvető célunk, hogy megismerjük egymás programjait, a bennük résztvevő érintetteket és elleshessünk új ötleteket egymástól.

A mi csapatunk a Menhely Alapítvány keretein belül működő Fedél Nélkül (FN) utcalap stábjá és annak művészeti pályázatának alkotói, valamint a Menhelyhez és az FN-hez szorosan kötődő Első Kézből a Hajléktalanságról (EKH) társadalmi szemléletformáló csoport előadói áll.

Első találkozáson a partnerekkel november elején volt Budapesten. Vendégeink Gdansk városából egy több mint 60 városban működő hajléktalanellátó szervezettől, a Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta-tól jöttek. Megtisztelet bennünket maga a vezérigazgató, a helyi vezető és egy utcai szociális munkásnő – egyedüli nőként a delegáltak között –, aki a rendőr szakiskolába jár hajléktalanság témájában ismertető előadásokat tartani. (HOPPÁ!!! Ez már nem semmi. Mi már két éve tervezzük, hogy bejussunk a rendőrképző iskolákba az EKH programjainkkal.) Azt is elmondták, hogy mivel Gdanskban elég férőhely van a hajléktalan emberek számára (ezt azért mi fenntartással fogadjuk), ezért azt javasolják a társadalom egyéneinek, hogy ne pénzzel, adománnyal támogassák a rászorulókat, hanem adjanak információt arról, hogyan juthatnak be a szállókra.

A pozsonyi delegáció lényegében egy hajléktalan színház, a Divadlo Bez Domova három tagjából állt. A rendező-igazgató és helyettese, valamint egy előadó – aki magyarul is beszél, valamint ő volt az egyedüli külföldi hajléktalan résztvevő – látogatott el hozzánk. Ők már évek óta szerveznek november végén egy hajléktalan témájú színházi fesztivált, az Error Festivált, melyre idén végre mi is eljutunk. Sőt jövő évben a Cím Nélkül (hajlék-kaland játék) előadás-sal, a Stereo Akt társulattal mi is fellépünk.

A prágai Novy Prostor utcalap pedig két hivatásos szerkesztőjével képviselte magát. Ez az utcalap 15.000 példányban jelenik meg havonta, majdnem 20 cseh városban, mintegy 120 terjesztő által.

Meglepődtek, hogy nálunk nem fixáras az utcalap, és a tartalmát hajléktalan és lakásszegénységben élő emberek műveiből állítják össze. Második erős döbbenetük a közmunkabér említésekor ült ki az arcukra. Volt, aki rabszolgabért említett.

Mit is mutattunk be vendégeinknek? Az érkezési nap estéjén a Cím Nélkül előadást nézhették meg az Örkény kamaraszínházában tolmács segítségével. Ebben az előadásban két profi színész mellett az FN egyik szociális munkása és egy hajléktalan ember is szerepel.

A második nap a bemutatkozás és a pályázati megbeszélés után egy gyors lakhatási városi sétával mentünk át a következő helyszínre, ahol pizzázás után bemutattuk az Első Kézből a Hajléktalanságról program interaktív előadását, melyet többségében iskolákban adunk elő. Az értékelésnél kiderült, hogy a szakembereknek ugyan tetszett az előadás, de szívesebben nézték volna kívülről egy diákcsoport reakcióit. Szerintük az előadás nagyon erős volt, és féltették a diákokat az intenzív emocionális hatásoktól.

Harmadik napon egy hajléktalan ember életére szabott városi sétára invitáltuk őket a szemerkélő esőben, amit hősiessé végig

tapostak. Nagyon tetszett a résztvevőknek, hogy Dodi, a sétavezető nem csak az életéről, a hajléktalanságról, hanem az épületek történetéről is beszélt. A kiadós munka után pedig a Szimpla Kert – egyik leg híresebb európai romkocsmá – VIP termében mutattuk meg vendégeinknek az Élő Könyvtár iskolai változatát, amit éppenséggel Prágából importáltunk.

A negyedik napra csak a prágai utcalap két szerkesztője maradt, így egyértelmű volt, hogy nekik az FN lapot, a szerkesztőségi munkát és a munkába bevont hajléktalan embereket és feladataikat mutattuk be.

A három nap folyamán az FN önkéntesei tolmácsoltak a magyar hajléktalan emberek és a vendég szakemberek között. Köszönjük a segítségüket! Nélkülük nem tudtuk volna meg azokat az információkat, melyeket beépíthetünk a további fejlődésünk érdekében a programjainkba.

Legközelebb mi megyünk Prágába. Ígérjük, arról is beszámolunk!

Balog Gyula
Ormódi József (Dodi)
Takács Attila

MOST DUPLÁN TÁMOGATHATOD MUNKÁNKAT a Magyar Telekom hello holnap! applikációjával!

Ha megveszed a Fedél Nélkül utcalapot egy utcai terjesztőtől, és beolvasod az aktuális QR-kódot a hello holnap! applikációval, 1 hello holnap! pontot kapsz!

A gyűjtött pontok felajánlásával az appban szereplő szervezetek, így a Menhely Alapítvány hajléktalan embereket segítő munkáját is támogatathatod!

Támogatásod nagyon köszönjük!

Az utcalap kéthetente új számmal jelenik meg. A lapért adott összeg adomány, mely teljes egészében a hajléktalan terjesztőé. Egy kód egy mobilon korlátozott számú beolvasást tesz lehetővé, de ha elolvastad a lapot, TOVÁBBADHATOD a kóddal együtt barátaidnak!
Az akció 2019. december 31-ig tart.

TUDNIVALÓK A TÉLI KILAKOLTATÁSI MORATÓRIUMRÓL

Mi az a téli kilakoltatási moratórium?

Ha a bíróság lakáskiürítést rendelt el az ügyekben, az a téli hidegben, a moratórium ideje alatt nem foganatosítható, azaz nem lakoltathat ki a végrehajtó. A lakáskiürítést a moratórium lejáta utánra kell halasztani.

Meddig tart a moratórium?

2019. november 15 - 2020. április 30.

Kikre vonatkozik a moratórium?

MINDENKIRE, akivel szemben a bíróság jogerős határozatot hozott a lakáskiürítésről,

KIVÉVE a következő eseteket:

- ha önkényesen elfoglalt lakásban laksz
- ha a végrehajtási eljárás során rendbírósággal sújtottak
- ha a végrehajtást kérő gondoskodik alternatív elhelyezésről
- ha van másik beköltözhető ingatlanod
- ha a kilakoltatás elhalasztása miatt a végrehajtást kérőnek nem biztosított a lakhatása

Ha egyik kivétel sem igaz rád, akkor viszont vonatkozik rád a moratórium, akkor is, ha korábban bérlő voltál, és akkor is, ha tulajdonos; akkor is, ha önkormányzattól béreltél lakást, és akkor is, ha magánszemélytől; akkor is, ha hátralék miatt fenyeget kilakoltatás, akkor is, ha lejárt a határozott idejű bérleti szerződésed.

Fontos, hogy nem minősülsz önkényes lakásfoglalónak, ha a lakáskiürítés elrendelésére azért került sor veled szemben, mert lejárt a határozott idejű bérleti szerződésed.

„Önkényes lakásfoglalónak” nevezik azt a lakót, aki úgy költözik be egy üres lakásba, hogy az nem az ő tulajdona és nem is bérlője. A jogcím nélküli használatól az különbözteti meg, hogy soha nem volt jogosult a lakásban lakni, tartózkodni.

Mi fog történni, ha véget ér a moratórium?

A végrehajtó a moratórium lejáta után soron kívül kitűzheti a lakáskiürítés végrehajtásának időpontját. Ha a kijelölt időpontig nem hagyod el a lakást, rendőri segítséggel kilakoltathatnak a lakásodból.

Nagyon fontos, hogy a téli kilakoltatási moratórium ideje alatt is foglalkozz az ügyeddel!

Próbálg meg egyeztetni a bérbeadóval, a bankkal vagy a követeléskezelővel!

Érdeklődj a családszolgálatnál az önkormányzat és a Hálózat Alapítvány adósságkezelési támogatása iránt!

Kérj segítséget az önkormányzattól!

A moratórium csak a kilakoltatásra (a „lakáskiürítés foganatosítására”) vonatkozik. A moratórium ideje alatt is lehetőség van azonban a bérleti szerződés felmondására, a bírósági tárgyalások lefolytatására, a lakás elárverezésére, a lakás elhagyására való felszólítására, a tartozásod „letiltására” a jövedelmedből, a közművek kikapcsolására, és így tovább.

Ha további kérdésed van, keress fel minket és kérj jogi vagy érdekvédelmi segítséget az Utcajogász Egyesülettől és A Város Mindenkie csoporttól!

Új tagok/érdeklődők:

Faragó Renáta:

06 30 167 2588

AVM Közösségi Pont:

minden pénteken 16 és 18 óra között az Auróban (Bp. 8. ker. Auróra utca 11.)

E-mail:

avarosmindenkie@gmail.com

Honlap:

www.avarosmindenkie.hu

Facebook:

www.facebook.com/AVarosMindenkie

KÖZÉLET ISKOLÁJA

Kelet-európai mozgalmak filmklub

Tanulj velünk arról, hogy hogyan léphetünk fel jó ügyek érdekében!

„Blokád”

dokumentumfilm egy diákmozgalomról. A vetítés nyitott, ingyenes, magyar felirattal.

2019. december 11. 18:00

Auróra Közösségi Ház

Részletek: www.kozeletiskolaja.hu,

kozeletiskolaja@gmail.com,

Fernengel Ági: 06-20-957-1610

KÖZVETLENÜL SEGÍTHETEK

Kertépítés

Vállalunk kerttervezést, kertrendezést, ásást, fakivágást, kaszálást, füvesítést, öntözőrendszer telepítést. Ugyanitt kertépítő szakember mellé kertész és kőműves munkatársat keresünk.

ifj. Szakács János

06 20 417 0100, 06 30 200 5183

Mobiltelefon

Összetörtem a telefonomat, szükségem lenne egy két SIM kártyás készülékre.

Ormódi József

06 70 244 7210

Művészkelek

Művészkeleket (vászon, ecset, festék, képkeret, festőállvány,...) gyűjtünk alkotóink részére.

Fedél Nélkül Szerk.

Kepe Róbert

0620 468 2617

Albérlet

Keresünk két fő részére kiadó szobát vagy lakrészt 60.000 Ft-ig vagy 2.000,- Ft napidíjért.

Kiss Gábor, 2170-es terjesztő

06 20 3126775

A Menhely Alapítvány

és a

Fedél Nélkül

ÖNKÉNTESSEKET KERES

hardverhez és szoftverhez értő, számítástechnikában jártas önkéntest keresünk

Keress minket!

Kepe Róbert

06 20 468 2617

kepe@fedelnelkul.hu

FEDÉL NÉLKÜL – HAJLÉKTALANOK LAPJA

alapította: UNGI TIBOR

(a lapot hajléktalan emberek írják és terjesztik)

kiadó: Menhely Alapítvány

honlap: www.fedelnelkul.hu

facebook: www.facebook.com/Fedelnelkul

a Menhely Alapítvány számlaszáma:

13700016-01950018

adószáma:

19013213-1-42

a Fedél Nélkül számlaszáma:

13700016-01950032

HU ISSN 1416-8855

International
Network of
Street Papers

Szerkesztőség:

1073 Budapest, Kürt u. 4.

levélcím: 1410 Budapest 7, Pf.: 216

telefon, fax: 322-3423

e-mail: fedelnelkul@fedelnelkul.hu

alapítványi koordinátor (felelős szerkesztő):

Kepe Róbert

telefon: 322-3423 vagy 20/468-2617

e-mail: kepe@fedelnelkul.hu

címlap-tervezés: Sallai Jutka

pályázati munkákat lektorálta:

Zászkaliczky Anna Eszter

hirdetésfelvétel:

levélcím: 1410 Budapest 7, Pf.: 216

telefon, fax: 322-3423; 20/468-2617

e-mail: fedelnelkul@fedelnelkul.hu

a lap formátuma: A/4,

borító: színes

belső oldalak: kétszínnyomással

terjedelme: 12 oldal

lapterjesztés:

kizárólag sorszámozott, fényképes, laminált terjesztői igazolvánnyal terjeszthető.

A terjesztői igazolvány mérete: A/6,

színe: kék vagy piros.

Terjesztőink a lapot 45 forintért vásárolják meg.

Az olvasó által a lapért adott összeg adomány, amely a terjesztőé.

Eladási ár így nincs meghatározva.

nyitvatartásunk:

Lapvásárlás, terjesztői igazolvány kiadása, új terjesztő jelentkezése minden munkanapon:

hétfőtől péntekig: 9-12-ig

ÜGYLETESEINK VÁRJÁK ÉSZREVÉTELEIT!

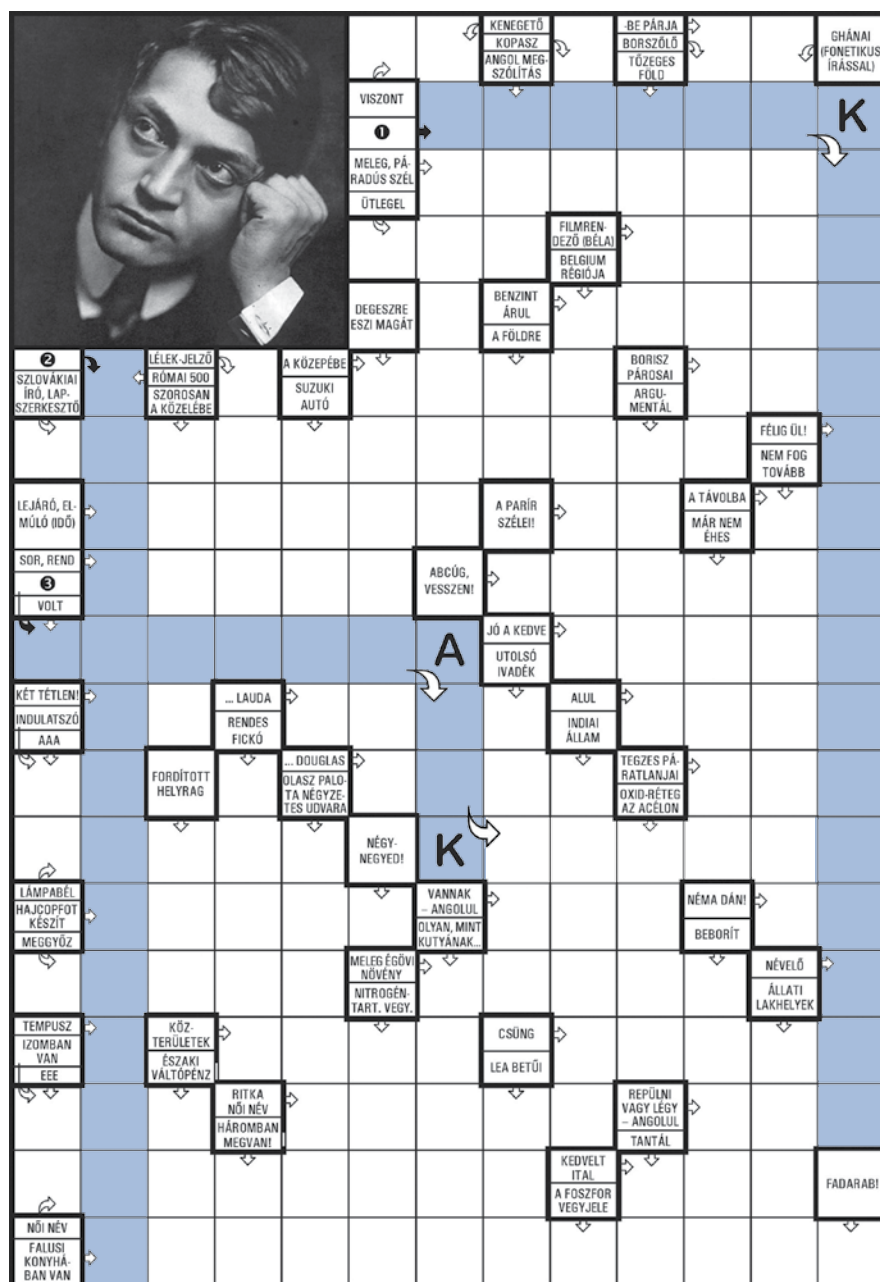
Tel.: 322-3423

Szenográdi Réka: 06 20 277 5030

Kepe Róbert: 06 20 468 2617

A kiadó a lap bármely részének másolásával, terjesztésével, a benne megjelent adatok elektronikus tárolásával és feldolgozásával kapcsolatos minden jogot fenntart.

ADY ENDRE GONDOLATA

A rejtvény fősoraiban
Ady Endre (1877-1919)
magyar költő gondolatát olvashatja.

beküldési határidő: december 16.

A helyes megfejtést beküldők
az Írók Boltja könyvajándékait
nyerhetik el.

postacímünk:

1410 Bp.7, Pf.: 216 – skandi

rejtvénytípus: Jobbágy Tibor

a 659. lapszámunkban
megjelent rejtvény helyes megfejtése
Billy Bob Thornton mondása volt:

„Nem félek a repüléstől (1),
a lezuhanástól félek. (2)”

A Lira Könyv Zrt. könyvajándékait
Gedós Zorka
budapesti olvasónk nyerte.

Nyereményét csomagban küldjük el.
EZÜTON IS GRATULÁLUNK!

KÖTETBEMUTATÓ

Gellért András rádiós első kötetének kiadójával a Fedél Nélkül utcalapot választotta. A kötet a hazai hétköznapi életünket az abszurd perspektívájából teszi sírva-nevetőssé, a könyvet pedig le lehetetleníteni.

2019. november 14-én az Írók Boltjában tarthattuk meg közös kötetbemutatónk, melyen a szerzőt Antalffy Péter kérdezte, beszélgetőtársak voltak Müller Péter Sziámi, Kepe Róbert, a Fedél Nélkül felelős szerkesztője, valamint Bedő J. István, a kötet szerkesztője. A történetekből Libor Laura színművésznő olvasott fel nekünk, zenélt Szabó Leslie.

A kötetet a Fedél Nélkül terjesztőinél lehet megvásárolni, a bevétel teljes egészében az övék. Könyvesboltban az Írók Boltjában lehet még hozzájutni, érdemes! Köszönet a fotókért Nagy Lászlónak!

GELLÉRT ANDRÁS: BEFALAZOTT CSÖGÖRÉNY

Keresse terjesztőinknél!

(és/vagy a Fedél Nélkül Szerkesztőségében)

Fedél Nélkül

Karácsonyi Ünnepség

2019. december 12. 16-19h Bp. VI. Révay u. 16.

Terjesztői Díjátadó

Karácsonyi kvíz

Jótekonysági sütinap

Házigazda: Huzella Péter

**HOZD EL AZ OTTHON
MELEGÉT!**

**Jótekonysági sütinap
Mautner Zsófi-val!**

Süsd meg kedvenc sütidet,
a legjobbak receptrovatot
és szakácskönyvet nyernék!

bővebb info: 06 20 277 5030

